

การศึกษา

ไอร้อยวัน

อาการไอบางครั้งอาจไม่ได้เป็นเพราะป่วย เป็นไข้หวัดธรรมดาแต่อาจเป็นเพราะป่วยเป็นโรค ไอกรนจึงควรต้องระวังและสังเกตอาการให้ดี เพราะอาการของโรคไข้หวัดที่มีการไอกับโรคไอกรนนั้นในระยะแรกจะคล้ายกันแต่ต่อมาอาการจะต่างกัน ดังที่สำราญกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน อธิบายไว้ว่า

โรคไอกรนเป็นโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจจากแบคทีเรียทรงแท่ง จัดเป็นโรคติดต่อ เพราะเมื่อผู้ป่วยไอแล้วเชื้อจะหลุดลอยไปในอากาศ ทำให้ผู้ที่ไม่มีภูมิคุ้มกันได้รับเชื้อ โดยเชื้อจะฟักตัวที่เยื่อทางเดินหายใจอยู่ประมาณ ๗-๑๐ วัน จึงแบ่งตัว ทำให้ร่างกายต้องสร้างเสมหะมาห่อหุ้ม และเมื่อมีการอักเสบอุดตันทางเดินหายใจก็จะเริ่มปรากฏอาการ

อาการของโรคไอกรนแบ่งเป็น ๓ ระยะ คือ

ระยะแรก ผู้ป่วยจะมีอาการคัดจมูก น้ำมูกไหล ไอ ระคายคอ ไม่แตกต่างจากการติดเชื้อไวรัส

ประเภทหวัดในวันแรก ๆ ต่อมาอาการจะเริ่มมากขึ้น โดยเฉพาะไอตอนกลางคืน เสมหะข้นเหนียวมากขึ้น

ระยะที่ ๒ ผู้ป่วยจะไอเป็นชุด ๆ คัด ๆ กัน ๑๐-๑๕ ครั้ง และตอนท้ายของการไแต่ละครั้งมีการหายใจเข้าลึก ๆ เพื่อไอใหม่ โดยการหายใจเข้านั้นบางครั้งรุนแรงจนทอหายใจตีบหรือแฟบเกิดเสียงวูบ (Whoop) เหมือนหวูดรถไฟ ทั้งนี้ เนื่องจากแรงดันของการไอสูงมากจนในบางรายจะมีอาการหน้าบวม ตาบวม หรือเลือดออกใต้เยื่อตาขาว ในบางรายอาจไอจนหยุดหายใจ ทำให้ออกซิเจนไม่พอเลี้ยงสมองหรือเลือดออกในสมอง และก่อให้เกิดความพิการทางสมองจนถึงเสียชีวิตได้ ซึ่งลักษณะอาการเหล่านี้ ๒-๔ สัปดาห์จะทุเลาลง

ระยะที่ ๓ การไอจะไม่รุนแรง แต่ยังไอเรื่อย ๆ ไอเรื้อรังอยู่ประมาณ ๓-๔ สัปดาห์ หลายนคนจึงเรียกโรคไอกรนนี้ว่า ไอร้อยวัน

ในประเทศไทย วัคซีนไอกรนเป็นหนึ่งในวัคซีนพื้นฐานที่เด็กไทยทุกคนสามารถฉีดได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย.

กนกวรรณ กองตะโก